

todistaja

TAMMIKUU • JANUARY 2013 No. 1 Volume 88

\$4.00 (HST
INCL.)
3,50 EUROA

Pirkko Gosselin (os. Sorila) lapsenlapsiensa kanssa. Madelyn vasemalla ja Denae oikealla.

Todistaja yhdisti

Sudbury oli ensimmäinen kotikaupunkimme Kanadassa minne muutimme Suomesta vuonna 1957. Emme tunteneet ketään, mutta suomalainen Siion seurakunta otti meidät lämpimästi vastaan ja pääsimme elämän alkuun. Kun muistelen niitä aikoja, olen yllättynyt kuinka paljon asioita on jäänyt mieleeni.

Alkuvaikeuksien aikana muistan, kuinka vanhempani Heikki ja Alice Sorila muistuttivat meitä lapsia, että "Jumala on johdattanut perheemme tähän maahan. Hän tulee pitämään meistä huolen ja voimme jatkaa Jumalaa kiittäen."

Lapsena joskus kadehdin toisten perheitten lapsia, joilla oli lähisukulaisia, isovanhempia, enoja, tätejä ja serkkuja. Varttuessani havaitsin, että sukulaisen sijasta seurakunta oli meille kuin läheinen sukulainen ja turvapaikka. Jos minulla olisi ollut sukulaisia, kenties en olisi koskaan täysin ymmärtänyt uskon

sisarten ja -veljien suurenmoista merkitystä. Seurakuntayhteyden siunausten lisäksi sain läheisiä ystäviä, tyttöjä joiden kanssa leikimme ja iloitsimme.

Ensimmäiset ystäväni Sudburyssa olivat Ritva ja Mary-Lynne. Olimme kaikki samalla luokalla Esther Road alakoulussa. Kävelymatkat, mennessä tullen koululle, olivat salaisuuksien ja heleän naurun siivittämiä turvallisessa ystäväpiirissä.

Ensimmäisen kolmen vuoden aikana isäni sairastui vakavaan sydäntautiin, mikä vaati pitkän toipumisajan. Muistan, kuinka silloin seurakuntalaiset toivat kahdeksanhenkiselle perheellemme ruokaa ja vaatteita selviytyäksemme.

Olin yllättynyt, kun eräs vanhemmiston veli toi meille pussin 'toffeeta'. Hän toi meille 'stuff', mikä suomalaisella murteella lausuttuna kuulosti minusta siltä pehmeältä ja makealta karamelliltä. Väärinkäsityksestä huolimatta, 'stuff' tuotavat olivat tervetulleita.

Sudburysta muutimme Montrealiin, minne isäni oli kutsuttu suomalaisen Betania seurakunnan pastoriksi. Jälleen kerran olimme uuden kulttuurin, ympäristön ja väestön ympäröimänä.

Betania oli pieni, kotoinen seurakunta. Me sisarukset kasvoimme Kinnusten, Korhosten ja Pölkkiä lasten kanssa.

Jatkuu sivulla 2

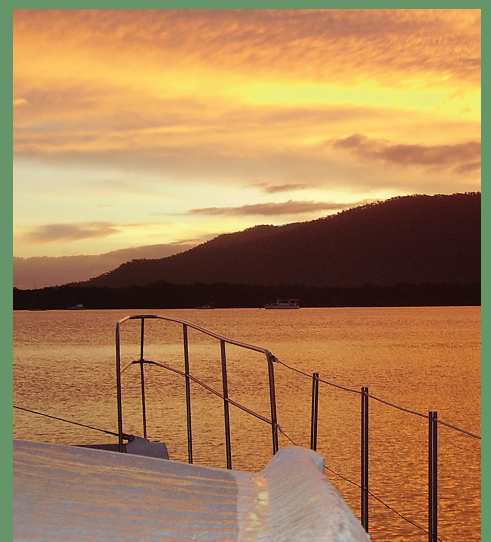
*Hyvää Uutta
Vuotta kaikille!*

Seurakunnan
ykyseys sivu 3

Kymmenen lapsen
kanssa Kanadaan
.... sivu 4

Olimme
myrskyssä! ...sivu 7

Talvipäivät

21-24. 2. 2013
Lake Worth Florida

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Anne Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Hilikka Pellikka

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ

Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa
HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities

Canada

Todistaja yhdisti

JATKOJA ETUSIVULTA

Yhteydet muihin Kanadan suomalaisiin helluntaiseurakuntiin lujittuivat kesälomien aikana. Koko perheenä menimme kesäkonferensseihin, kaikkialle missä niitä pidettiin.

Quebekin poliittisesta tilanteesta johtuen monet seurakuntalaiset muuttivat Montrealista muualle. Veljeni Eero aloitti silloin maailmanmatkat. Pian myös minä lensin turvallisesta lapsuuden kodista muualle. Sen jälkeen olen kulkenut monilla teillä ja ylittänyt monia siltoja. Olen nyt elämäni iltapuolella, kuten setä Aimo Huttunen asian ilmaisi omalla kohdallaan.

Iloitsen Jumalan ylenpalttisesta huolenpidosta, hyvästä aviopuolisosta, kolmesta lapsestamme, yhdeksästä lapsenlapsesta, terveydestä, seurakuntayhteydestä ja ystäväistä.

Menneet ajat tulivat erikoisesti mieleeni hiljattain saatuani kirjeen Todistaja-lehden toimituksesta Eeron-veljeni välityk-

"Sisaret Kristuksessa"

Alkukesästä 2003 olin mennyt naimisiin ensimmäisen mieheni pikkuserkun kanssa, jonka olin tavannut vuonna 1967. Ensimmäinen mieheni kuoli äkillisesti kahdeksantena avioliittovuotenumme. Tapasin hänen serkkunsa uudelleen vasta vuonna 2002. Olen uskonut Jumalaan aina lapsesta asti, mutta vuonna 1992 tulin uskoon.

Tuona kesäpäivänä olin kellarissa pyykkiä pesemässä, kun kuulin ovikellon soivan. Kuulin, kun aviomieheni sanoi jollekin parikin kertaa että ei, ei kiitos. Juoksin nähdäkseni kuka se oli, mutta he olivat jo lähteneet. Pyysin mieheni kertomaan minulle keitä he olivat, mutta hän vain ojensi minulle lehden,

sellä. Yksi ensimmäisistä Kanadan ystäväistäni, Mary Lynne oli saanut Todistaja-lehden huomaavaisilta naapureiltaan. Siinä hän huomasi kirjoituksen perheestämme. Sen seurauksena Mary Lynne päätti ottaa minuun yhteyttä vuosien takaa. Hän oli myös vaeltanut lähellä ja kaukana monien kokemusten kautta kuten minäkin.

Ystävyysuhteemme, mikä oli ollut kuin talviunella virkosi eloon. Mary Lynne otti aikaa ja kirjoitti minulle. Todistaja-lehden välityksellä Herramme Jeesus yhdisti tiemme jälleen. Nyt olemme enemmän kuin ystäviä, olemme samaa perhetä, sisarusia Kristuksessa. Pidämme yhteyttä kirjeenvaihdon kautta. Nykyisenä elektroonisen pikaviestinnän aikana arvostan jokaista etanavauhdilla saapuvaa vanhanajan kirjettä jonka Mary Lynnellä saan, siskoltani Kristuksessa.

PIRKKO GOSSELIN (O.S. SORILA)

värillisen esitteen Suomesta ja sanoi: "Jotkut kirkon ihmiset." Laitoin sen syrjään ja myöhemmin se joutui johonkin kaappiin. Mieheni kuoli jo seuraavana talvena.

Seuraavien vuosien aikana lehti vaihtoi paikkaa monta kertaa, mutta vuonna 2010, "törmäsin" siihen uudelleen. Ajattelin mennä kysymään naapuriltani, jonka tiesin käyvän kirkossa, olisivatko he tuoneet tämän ovelleeni. He eivät olleet. Menin kotiin ja koitin löytää jotain merkkiä. Kun avasin "Extra-in english, olin yllättyneet nähdessäni Sorilan perheen, etenkin Pirkko Sorilan. Olimme olleet lapsuuden ystäviä kunnes hänen perheensä muutti Montrealiin. Olin hyvin iloinen ja päätin kirjoittaa hänelle. Lähetin kirjeen Mission Press (Todistaja) kautta Eero Sorilalle, että hän voisi toimittaa sen sisarellensa. Pirkko vastasi kirjeeseeni ja olemme siitä asti olleet säännöllisesti kirjeenvaihdossa. Olemme yhä mieltä siitä, että Herra on hyvä, ja kiitollisia Hänelle tästä uudesta yhteydestä. Emme ole vain ystäviä, mutta vielä tärkeämpää "sisaret Kristuksessa"!

MARY LYNNE MAKYNE

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Vuosi on jälleen vaihtunut! Uskon että monilla on vaikea uskoa, että vuosi "2013" on nyt täydessä vauhdissa. Vuodet sen kuin rientävät; aika ei pysähdy, vaikka joskus toivoisimmekin sitä.

Tämän painoksen teemana on "seurakunta". Kiitos teille, jotka olette kirjoittaneet mielenkiintoisia ja oivaltavia kirjoituksia tästä aiheesta. Etusivilla on Pirkko Gosselin (os. Sorila) rohkaiseva kirjoitus mitä hänelle on merkinnyt seurakunta ja miten seurakunta yhdistää meitä. Tähän kirjoitukseen liittyy myös hänen ystävänsä Mary Lynne Mäkyksen kertomus kuinka Todistaja-lehti auttoi häntä löytämään uudestaan lapsuudenystävänsä.

Seurakunnissa on jatkuvasti merkittäviä tapahtumia ja tällä kertaa pääsette Bethel-Kotikirkon naisten rukousaamiselle. Emil Kiuru on kirjoittanut edesmenneen vaimonsa parantumisista, rohkaisuksi monille, Hetkiä elämästä palstalla. Aino Laamanen jatkaa kertomusta perheestään. Lähetys-

viestissä on mielenkiintoista lukemista. Pääsette tutustumaan Erkki ja Seija Rajalaan.

Viime vuonna tapahtui muutoksia Hallituksessa. Meillä on kaksi uutta jäsentä: Marjatta Itkonen ja Anne Tuppurainen. Olemme heistä todella kiitollisia. Leevi Myyrä on toiminut pätevästi Todistaja-lehden sihteerinä monia vuosia. Hän on luopunut tehtävästään ja se on siirtynyt Anne Tuppuraiselle. Leevi on hoitanut tehtävän todella hienosti ja siitä toimituksen puolesta hänelle sydämelliset kiitokset! Seuraava lehti on omistettu ystäväpäivän merkeissä, siis "Rakkaus" on teemana.

Viisauden sanan palsta odottaa sinulta "viisauden sanoja". Lähetä ne osoitteeseen: paivi@todistaja.com.

Toivotamme toimituksen puolesta teille kaikille oikein Siunattua ja Hyvää Uutta Vuotta!

Outi

Muutos!

Tiedoksi lukijoille, lehti postitetaan kauden ensimmäisellä viikolla.

Siunattua Uutta Vuotta 2013!
Seppo & Eeva, Jaakko & Heidi & Josua.
Mikko & Melissa & Victoria & Oliver Natri

Hyvää Uutta Vuotta sukulaisille ja kaikille tuttaville!
Eila ja Antti Kojo ja lapset ja lastenlapset
Thunder Bay, ON

Pääkirjoitus

Seurakunta: ykseys vaatii erilaisuutta

Seurakunnasta käytetään useaa kielikuvaa Uudessa testamentissa. Kolme ehkä tunnetuinta ovat Jumalan rakennus, Kristuksen ruumis, ja Pyhän Hengen temppeli. Paavali kuvaa seurakuntaa Kristuksen ruumiina 1. kirjeessään Korinttolaisille. Hänen pääopetuksensa on se, että niin kuin ruumis on yksi niin on seurakuntakin ja niin kuin ruumiissa on monta jäsentä niin tulee olla seurakunnassakin.

Korinto oli Paavalin ajan yksi suurista metropolitoista; siellä oli vaurautta, kaupaa, kansainvälisyyttä, epäjumalien palvontaa ja moraalittomuutta. Korinton seurakunnan ongelma ei ollut se, että se sijaitsi Korintossa, vaan se, että "Korinto" tahtoi tulla sisälle seurakuntaan. Seurakunnassa oli puolueita, anteeksiantamattomuutta, itsekkyyttä, ylpeyttä, moraalittomuutta ja muuta Kristuksen ruumiille epäsoveliaa.

Paavali opettaa Korintton seurakuntaa luvussa 12:12-27 yhtenä ruumiina olemisesta. Paavalin omin sanoin, "Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin." (1 Kor. 12:12). Paavalin näkökulma ei ole se, että vaikka seurakunnassa on useita erilaisia jäseniä, sen tulee kaikin voimin yrittää olla yksi. Päinvastoin. Paavali opetti, että koska seurakunta on yksi ruumis siinä tulee olla monta jäsentä. Toisinsanoen seurakunta ei vain pyri olemaan yksi ruumis, vaan se on yksi ruumis ja koska se on ruumis siinä täytyy olla useita jäseniä. Paavalin opetus nousee hengellisestä todellisuudesta, eikä niinkään käytännöllisistä tai kokemuksen lähtökohdista. Seurakunta on Kristuksen ruumis ja jokainen sen jäsen on liitetty seurakunnan Herraan, Jeesukseen Kristukseen joka on yksi.

Yhteyttä ei voida luoda, Marko Selkomaa jos on vain yksi jäsen. Täytyy olla

ainakin kaksi osapuolta, jotta yhteys voi syntyä osapuolten välille. Paavali varoitti, etteivät he yrittäisi tehdä kaikista jäsenistään samankaltaisia. Jokainen ruumiin jäsen on omansa omine ominaisuuksineen ja tärkeä sellaisena. Jos Apolloksen puolue tai Pietarin puolue tekee kaikista jäsenistä samankaltaisia kuin he itse ovat, silloin Kristuksen ruumis lakkaa toimimasta. Missä sitten olisi käsi jos kaikki olisivat jalkoja; tai missä olisi hajuasti jos kaikki olisivat vain pelkkänä korvana.

Paavali kytkee tämän opetuksen seurakunnasta seurakunnan Herraan, joka on yksi (1 Kor. 12:12). Juuri edellä hän on puhunut Hengen armolahjoista viitaten tähän totuuteen, että vaikka armolahjoja on monta, Henki on sama ja Herra on sama ja yksi. Kun hän opettaa seurakunnan ykseydestä hän viittaa Kristukseen sanomalla "niin on Kristuskin". Tällä Paavali tahtoo muistuttaa, että jokainen seurakunnan jäsenistä on liitetty Kristukseen joka on yksi. Tästä ei voi muuta seurata kuin yhteyden ja ykseyden seurakunta useine jäsenineen ja armolahjoineen.

Tämä osoittaa, että seurakunnassa tulee olla ja sen tulee sieraä erilaisuutta. Tuon ajan yhteiskunnassa ehken suurimmat eroavaisuudet löytyivät juutalaisten ja ei-juutalaisten väliltä, sekä vapaiden ja orjien väliltä. Näiden ihmisryhmien välillä oli suuri kuilu. Mutta juuri näitä sen

ajan yhteiskunnan ääripäitä Paavali käyttää opetuksessaan sanoen, ettei ole väliä olimmeko juutalaisia, pakanoita, orjia tai vapaita – Kristuksessa me muodostamme yhden ruumiin. Tässä ruumiissa kaikki elävät ja toimivat Kristuksen ruumiin osina sen parhaaksi. Kun erilaiset jäsenet toimivat yhteiseksi parhaaksi syntyy sellainen harmonia joka huomataan seurakunnan ulkopuolellakin. Eihän sinfonia orkestrissakaan kaikki soita samaa stemmaa tai samaa instrumenttia. Siellä on viulut, hui-lut, sellot ja rummut jotka yhdessä, mutta erilaisina soittimina seuraten niille kirjoitettuja stemmoja saavat aikaan harmonisen musiikin.

Toinen seikka jonka Paavali nostaa esille on se, että Kristus ruumiin jäsenet ovat kastetut samassa Hengessä Kristus ruumiiseen ja he juovat samaa Henkeä (1 Kor. 12:13). Jokaisella Kristuksen ruumiin jäsenellä on sama alkulähde ja sama voimanlähde: Jumalan Henki.

Kaiken tämän Paavali sanoo ohjatakseen korinttolaiset ymmärtämään, että olakseen yksi Kristuksen ruumis (seurakunta) sillä tulee olla monia erilaisia jäseniä. Silloin yhteys on todellista. Jokainen Kristitty on tärkeä ja arvostettu jäsen Kristuksen ruumiissa (1 Kor. 12:27).

PASTORI RIKU TUPPURAINEN

"Mitä seurakunta sinulle merkitsee," kysyin muutamilta seurakunnan jäseniltä: Vastauksen piti sopia yhteen lauseeseen.

Kuin toinen koti
Anja Kansanen

Merkitsee ihan kaikkea,
se on paras paikka!
Pirkko Hyytiäinen

Kaikkea!
Markku Kansanen

Seurakunta merkitsee minulle paljon, kun seurakunnassa minä hengitän taivasilmaa.
Pastori Riku Tuppurainen

Seurakunta todistaa elävästä Jumalasta
Kirsti Koskelainen

It's everything to me!
Airi Mervasalo

Kuin hengellinen koti
Olavi Mervasalo

Hädänpäivänä rannikkovartion pelastusvene.
Timo Itkonen

It's an everyday blessing,
a prayer answered.
Paavo Wiitasalo

Seurakunta on kuin konserttisali, jossa sydämen kielet viritetään oikeaan äänilajiin.
Eero Sorila

Seurakunta merkitsee kotia ja perhettä.
Irmeli Rouhiainen

Vuodesta 1948 seurakunta on ollut minun elämäni!
Niilo Hyytiäinen

Koska seurakunta on Kristuksen ruumis, minun täytyy kuulua siihen koska sen kautta Jumala voi minua opettaa ja hoitaa.
Marjatta Itkonen

Se on hengellinen koti.
Erkki Ahonen

Elämme tänään repivää ja epävarmaa aikaa. Uusia virtauksia tunkee maahamme. Monet ovat hämmennyneitä kaiken sen hengellisen tarjonnan keskellä, minkä kohteeksi he ovat joutuneet. Erilaiset karismaattiset julistajat liikkuvat saadakseen kannattajia ja rahoit-

tajia omalle toiminnalleen. He eivät ole kiinnostuneita ensikädessä paikallisesta seurakunnasta, vaan omasta toiminnastaan. Usein kukaan ei tiedä heidän tausta yhteisöstä, jos sitä on ollenkaan! Siksi aina olisikin tärkeää tietää, keiltä opetusta vastaanotetaan.

On myös niitä julistajia, jotka ovat tuoneet tullessaan ihanan vaikutuksen. He ovat olleet suuren siunauksen tuojia ja heidän palvelutyöstään kiitämme Jumalaa. Heidän työnsä hedelmä on kaikkien nähtävillä. He ovat tuoneet siunauksen paikallisen seurakunnan elämään.

Paavali tiesi, että seurakuntaa tullaan repimään. Hän lä-

hetti sanan Efeson seurakunnan vanhimille: "Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa. Valvokaa sen tähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yöstä ja päivää kyynelein neuvonut teitä itse kutakin." Apt. 20:29–31. Paavali muistutti, että lauma on vaarassa. Siksi vanhimpien tehtävänä oli ottaa vaari itsestään ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki oli heidät pannut paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka Jeesus on omalla verellään itselleen ansainnut.

Seurakunta on siis Jeesuksen oma. Kukaan mies taikka nainen

ei voi omistaa seurakuntaa. Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmanneksi opettajia. Myös hän antoi paimenet ja evankelistat, joiden kautta Hän haluaa tehdä pyhät valmiiksi palveluksen työhön rakentamaan Kristuksen ruumista.

Millainen on turvallinen seurakunta? Minkälaisia elementtejä kuuluu sen elämään? Ensinnäkin se vaalii yhteyttä ja rakkautta. Sen rukous on palavaa ja innostavaa. Sen opetus on turvallista ja rakentavaa. Sen vanhimmat, paimenet ja opettajat ovat turvallisia julistajia, jotka tunnetaan seurakunnan keskellä. Sitä johdetaan Jumalan antamilla valtuuksilla. Se rakastaa ja vaalii keskinäistä yhteyttä. Se kantaa heikkoja ja

sen sisällä vaikuttaa armollinen henki. Sen jumalanpalvelukset ovat innostavia, joissa Pyhä Henki saa tilaa toimia vapaasti ja vaikuttaa. Seurakunta on uskollinen ja joustava. Kunniottaa sille annettua tehtävää enemmän kuin ihmisten traditioita. Se on uudistuva, mutta ei koskaan loukkaa Raamatun arvovaltaa. Sen vaikutus on iloinen ja ylistävä. Se palvoo Jumalan pyhyyttä, suostuu kuuliaisesti Kristuksen Herruuteen ja ammentaa aktiivisesti Pyhän Hengen voimaa.

Paikallinen seurakunta on suuri salaisuus, joka pitää sisällään valtavia rikkauksia. Se on itsensä Herran suunnittelema yhteisö, jota tuonelan portit eivät voita.

PASTORI MARTTI KALLIONPÄÄ

Kymmenen lapsen kanssa Kanadaan

Siellä lentoaseman ravintolassa perhe sai nauttia ensimmäisen kanadalaisen ateriansa... Se oli Valentinin päivä, helmikuun 14. 1958, mikä onkin jäänyt perheelle tärkeäksi juhla. Lauri ja Elma Kinnusen perheen uudet vaiheet. Jatkoa kesäheinäkuun numerossa olleeseen kirjoitukseen.

Varkaudessa syntyivät Vilho ja Maija, ja vuonna 1952 tulivat kaksoispojat Mauri ja Sauli. Sauli kuoli keuhkokuumeeseen äitienpäivänä 1953. Sitten seurasivat Keijo, Esa ja Paavo. Kun Lauri sai tietää, että hänen työkaverinsa tilaa itselleen BMW moottoripyörän, sanoi hän hänelle että tilaa minullekin. Sillä pyörällä sitten ajettiin Varkaudesta Lapinlahdelle aina vähintään kaksi kyydissä. Tällä kyydillä vietiin Aino Marjatta Ukin kotiin, kun hinkuyskä ei ollut parantunut. Siellä Hilma-räti ja Heikki ja Matti sedät pitivät hänestä hyvää huolta ja yskä "annettiin" eteenpäin serkulle ja sedälle. Kesällä mentiin usein takaisin Rokuaan, sillä Marjasta tulikin Rokuan tyttö.

Tällä samalla moottoripyörällä Elma ja Lauri matkustivat Savonlinnaan ja myös Kiirunaan, Ruotsin puolelle, missä Laurin Jussi-setä asui. Sillä pyörällä vietiin myös Elma Varkauden sairaalaan synnyttämään Keijo-poikaa. Reino Valveen käly oli siellä "samoissa merkeissä" ja tunnisti tulijat jo pyörän äänestä ja kertoi henkilökunnalle, että se on vaan Lauri Elmaa tuomassa. Olisi kyllä voinut taksin soittaa naapurista, mutta kun pyöräkyä tarjottiin, niin se hän oli ilman muuta Elman mielestä paras vaihtoehto. Muutaman vuoden kuluttua pyörä vaihdettiin viinipunaiseen Ford Mercuriin, mihin mahtui koko perhe. Myöhemmin auto vaihdettiin lehmään, joka sitten teki vasikan.

Palkka ei riittänyt enää kuluihin ja jo

ennen Paavon syntymää vuonna 1957, perhe meni Joensuuhun terveystarkastukseen; aikomus oli muuttaa Kanadaan, niin kuin monet muut siihen aikaan. Laurille järjestyi työ etelä-Ontariossa maatilalla, missä oli lypsykarjaa; siis Holstein musta-valkoisia lehmä. Syksyllä vuonna 1957 Lauri muutti Edgertonin tilalle, joka oli Blackstockin kylässä. Elma jäi lasten kanssa Suomeen muutamaksi kuukaudeksi. Talo, huonekalut, lehmä, heinät piti myydä ennen lähtöä, mikä tapahtui helmikuussa vuonna 1958. Tytöt saivat ompelijan teke-

tokoneeseen. Kone vei perheen Amsterdamiin, missä vietettiin yksitoista tuntia hotellissa lentoemäntien hoivassa lumipyryn takia. Jotkut lapsista saivat mennä vesibussilla kanavia katsomaan ennen kuin matkaa jatkettiin. Nuorimmalle oli laitettu kori riippumaan katosta, missä hän sai matkustaa Atlantin yli. Montrealissa kentällä perhe kuvattiin. Siellä lentoaseman ravintolassa perhe sai nauttia ensimmäisen kanadalaisen aterian. Tulkki käänsi keiton nimen suomeksi. Elma oli ihmeissään kun se olikin häränhänkäkeittoa, ei sen kum-

Kyllä lipunkirjoittajat saivat miettiä ja laskea toisenkin kerran ennen kuin tämän perheen matkaliput olivat kunnossa. — Neijän hollantilaisen KLM-lentoemäntän hoivissa Amsterdamin lentokentällä on harvinaislaatuinen seurue, 10 saman suomalaisperheen lasta matkalla Kanadaan.

mät uudet mekot, takit ja kengät matkallesi, ja myös pojat saivat uudet asut. Nuorin, Paavo oli silloin kuusi kuukautta vanha ja vanhin, Ritva 16-vuotias.

Ennen lähtöä tavarat vietiin Varkauden juna-asemalle ja sitten kylmänä, kirkaana talvilynä, porukka käveli Lehtoniemen asemalle mistä juna lähti Helsinkiin päin. Helsingissä yövyttiin sukulaisten luona, ennen kuin kiivettiin KLM-len-

mempaa. Matka jatkui Torontoon. Kun kone kallisti siipiään, Mauri huusi kuuluvalla äänellä veljelleen: "Älä kallista sitä, kun minä en nää ikkunasta mitään!" Siellä oli vastassa Lauri ja työnantaja Maurice Edgerton, kahdella autolla. Se oli Valentinin päivä, helmikuun 14, 1958 mikä onkin jäänyt perheelle tärkeäksi juhla.

Uuteen maahan ja kulttuuriin ei alussa ollut helppoa sopeutua. Kieli oli aivan

Elma ja Lauri Kinnunen

outo, ruokakin niin erilaista, varsinkin se pehmeä, valkoinen leipä. Suomessa koulu tarjosi kuuman päivällisen oppilaille, mutta nyt - laitapas eri eväät joka lapselle, kun ei edes saa sitä hapanruisleipää mistään. Siitä Suomen leivästä jäi ikuinen ihanne-ruoka. Ei auttanut muu kuin vain kaikki ahkerasti englannin kieltä oppimaan, ja siitä se alkoi. Kohta joku keksi, että leipä-auto tuli pihaan ja toi leivät ja maidon tullessaan.

Vuoden jälkeen Lauri oli muuttanut työmaata - siis toiselle maatilalle. Elma sairastui tuberkuloosiin ja joutui vuodeksi Torontoon parantolaan. Kotiin jäi Lauri ja kymmenen lasta. Eräs vanhempi suomalainen neiti yritti olla lastenhoitajana, mutta tati säikähti pahasti, kun yhden pojan jalka

Jumalan seurakunta

Jumalan seurakunta maan päällä on ollut suuri salaisuus. Apostoli Paavali kirjoittaa: "Tämä salaisuus on suuri, tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa." Paavali sai opetuksen seurakunnasta suoraan Jeesukselta, eikä siihen ollut kenelläkään mitään lisäämistä eikä poisottamista. Totuus ja oppi seurakunnasta on kirjoitettu Uuden testamentin opetusten joukkoon ja se on siellä säilynyt, vaikkakin suuren myrskyjen kautta.

Ef. 3. luku antaa tästä selvän opetuksen. *"Josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen, jota menneiden sukupolvien ai-*

kana ei ole ihmisten lapsille tietäväksi tehty, niin kuin se nyt Hengessä on ilmoitettu Hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille; että näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä..."

Seurakunta oli siis tarkasti vartioitu salaisuus Uuden liiton armotalouden ajan alkamiseen asti. Kyllä ne rabbit tutkivat äärimmäisellä tarkkuudella kirjoituksia, mutta seurakunnan salaisuus säilyi salaisuutena. Ilmestymaja erämaassa oli jo esikuva seurakunnasta; sisällä oli kaikki kullalla päällystettyä ja siellä oli arvokkaita kultaesineitä. Oli Israelin historiallisia kal-leuksia, lain taulut, Aaronin viheriöinyt sauva ja näkyleivät; Liiton arkki ja armois-tuun. Ne olivat salaisuuksia ulkopuolisille, jotka näkivät vain majan päällimmäisen, ulospäin näkyvän, sireeninnahkoista teh-dyn peitteen. "Nuo ovat lahkolaisia, hal-veksittuja, villitsevät kansaa," niin kuin apostolien aikana sanottiin, mutta he ei-vät tienneet seurakunnassa olevista hen-gellisistä aarteista; siunauksista, hengen-yhteydestä, rukouksesta, lauluista, Pyhän Hengen läsnäolosta, mistä kaikesta uskovat iloitsevat vielä tänäänkin.

Seurakunta on tänäkin päivänä salai-suus niille jotka eivät ole astuneet sisälle ja itse kokeneet seurakunnan hengellistä olo-tilaa ja siunausta.

RAIMO SILEGREN

Hetkiä elämästä

Emil muistelee...

Tässä Emil Kiuru muistelee 11 vuotta sitten taivaskotiin muuttaneen Eila-vai- monsa kokemia ihmetapauksia. Tämä ensimmäinen tapahtui noin 40 vuotta sitten Saskatoon kaupungin Yliopistosairaalassa.

Pistäydyimme siellä kokousmatkojemme aikana. Eila halusi lääkärien tekävän pienen tutkimuksen. Koe otettiin ja minua pyydettiin hakemaan hänet kotiin viikon kuluttua. Mitä tapahtui sillä välin? Eila kertoi, että jotakin oli mennyt pieleen, sillä koko hänen olemuksensa alkoi vavahdella aivan holtittomasti! Kerrankin viisi lääkäriä oli seisonut hänen vuoteensa vieressä pudistellen päitään, sillä antibioottipiikkiä ei saatu menemään suoneen, ne pakenivat neulan pistoa. Pääsairaanhoitajakin yritti parhaansa, mutta ei on-nistunut ja lähti itkien pois.

Sitten tuli nuori lääkäri ja avasi ikkunan. Silloin Eila tuns, että Jeesus seisoo hänen vieressään ja että mitä hyvänsä Häneltä anoisin, Hän antaa sen tapahtua. Silloin Eila sa-noi: "Herra, jos vielä haluat minua käyttä, niin anna neulan mennä suoneen." Hän ei edes tuntenut neulanpistoa. Lääkäriltä pääsi syvä helpotuksen huokaus ja komplikaatiot lakkasivat pian. Kiitos Jumalalle! *"Hän tekee ihmeitä ilman määrää."*

Toisen kerran Eila sai kokea Jumalan apua noin 30 vuotta sitten. Eräässä Calgarny sai-raalassa oli tehty läpivalaisu ja paremman kuvan saamiseksi häneen oli puhallettu jotain kaasua. Hänelle sanottiin, ettei saisi olla yksin kotona sivuvaikutusten vuoksi. Aamulla Eila kuitenkin sanoi voivansa hyvin ja kehotti minua menemään työhöni. Kipu kohta-ukset alkoivat kuitenkin pian. Ei auttanut kävely huoneesta huoneeseen, ei Ginger Ale'n, jota Eila oli pyytänyt chileläisen uskonsisaren tuomaan. Hän halusi mennä vuoteeseen, mutta ei kipujen tähden voinut. Hän rukoili. Tuli sana "enkeli" mieleen. "Mitä enkelillä on tässä asiassani tekemistä," oli Eila sanonut. Tuli toinen sana: "Enkelit ovat palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä." Silloin Eila sanoi: "Auta sitten enkeli minut vuoteeseen." Seuraava asia minkä hän totesi oli että hän oli vuoteessa ja sai vielä kehotuksen nostaa vasemman kätensä päänsä alle. Eila nukahti ja hänen herätessään kivut olivat poissa! Jälleen kiitos Jumalalle: *"Hän tekee ihmeitä ilman määrää"* (Heb.1:14, Joh.9:10).

EMIL KIURU

Todistaja Connected Us

Sudbury was our first home town when our family emigrated from Finland in 1957. We didn't know anyone, but Sion congregation welcomed us warmly and we settled into the busyness of living. Looking back, I'm surprised at the memories I still have from those faraway times. When we struggled, I recall my parents (Heikki and Alice Sorila) reminding us kids that God had brought us to this country and He would provide for us, and we would continue to praise Him.

As a child, I sometimes envied the other kids around me who had numerous relatives close by; grandparents, cousins, uncles and aunts, but as I grew up, I realized that the church was our support group in lieu of kin. If we were to have had family around us, perhaps I would not have understood how precious are our brothers and sisters in the Lord. Not only did God bless me with church family, but also with friends, ones my age; girls that I could enjoy life with.

My first two friends in Sudbury were Ritva and Mary Lynne. We were all in the same class at Esther Road Public School. Walking to school and home was punctuated with secrets and giggles in the safety of friendship.

Within the first three years of immigrating to Canada, my father had a heart attack and experienced a lengthy recuperation period. This is the time I remember church people bringing us food and clothing to sustain our family of eight. I was confused when one of the elders delivered a bag of, what I thought was 'toffee'. He was bringing us 'stuff' which in his "Finnglish" wording sounded to me like delectable candy. Regardless, the goodies he brought were a welcome treat.

Our family then moved to Montreal, where my fat-

her had been invited to pastor the small Betania church there. Once again, we were immersed into a new culture, new surroundings, and new relationships. Betania was a small close knit church. My siblings and I grew up with the Kinnunen, Korhonen, and Polkki kids. Our link with the rest of the Canadian Finnish Pentecostal community was maintained by our annual family holiday to wherever the summer Conference was held. With the political and economic climate changing in Quebec, many of our congregation moved elsewhere. My brother Eero initiated his world travels. Soon enough, I also took wings and flew away from the comfortable nest called home.

Since then, many roads have been travelled, many bridges have been crossed. I am now in the evening of my life (as my uncle Aimo Huttunen interpreted it), and I rejoice in God's lavish provisions; a wonderful husband, three children, nine grandchildren, health, a church family and friends.

Recently, the early days were brought to mind when I received a letter via the Todistaja office and my brother Eero. Mary Lynne, one of my first friends in this country had received a Todistaja issue from a caring neighbour and recognized my family and me from an article therein. After a few years, she decided to reach across the miles and decades, and re-connect. She had travelled far and wide in place and experience, as had I. The bonds of friendship that had been dormant, were soon revived because Mary Lynne took the time and effort to write me a letter. It was our Lord Jesus, by way of the Todistaja, that made our paths cross once again. Now, we are not only friends, we are family. Mary Lynne and I are sisters in the Lord. We have resumed and continue our friendship by correspondence.

In this day and age of instant news in bits and bytes, I treasure every 'snail mail' letter that arrives in the mail box from Mary Lynne, my sister, my friend.

PIRKKO GOSSELIN

"Sisters in Christ"

In the early summer of 2003, I was newly married to my first husband's second cousin, whom I met in 1967. My first husband died suddenly in the eighth year of our marriage. I did not meet his cousin again until 2002. I've known God since I was a child but in 1992, I was "born again".

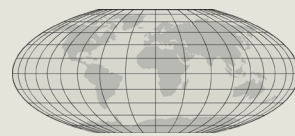
On that summer day, I was in the basement doing laundry when I heard the door chimes. My new husband was somehow protesting, saying a couple of times, "No, no thanks." I ran up to see who it was, but they had left. I asked my husband to tell me, but he just handed me a newspaper and a colour brochure of Finland and said, "Some church people." Anyway, I just set them aside: then they got moved to a cupboard. My husband died that winter.

In the following years I kept moving that newspaper and brochures here and there. But in 2010, I came across them again. I went to a church going neighbour, introduced myself, and asked if they had brought those papers and travel brochure to my door. They had not. I then went home to see if I could find another clue. Well, when I opened up that paper to the "Extra- in English, I was shocked to see the Sorila family, especially my friend from our neighbourhood, Pirkko. We were childhood friends until her family moved to Montreal. I was very happy and decided to write to her. I sent the letter to Mission Press (Todistaja) to give to Eero Sorila, to give to his sister, Pirkko. She wrote me back and we've been writing to each other regularly ever since. We both agree that the Lord is awesome and we are thankful to Him for the reunion. We are not only friends, but more importantly "sisters in Christ"!

MARY LYNNE MAKYNNEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Jeesus pelasti ja teki ihmeitä Intiassa

Kuva: Markus Korhonen

Markus Korhonen Photo

Evangelista Marko Selkoma ja Missiomaailman tiimi Markus Korhonen, Pertti Muikku ja Teemu Koivisto vierailivat Intiassa Jagdalpurin kaupungissa Chattisgarhin osavaltiossa 8-11.11.2012 evankelioimiskampanjassa.

Kampanjaan osallistui yhteensä yli 20 000 kuulijaa, joista yli puolet olivat hinduja. Kolmipäiväisessä tapahtumassa tuhannet ihmiset vastasivat uskoontulokutsuun: 7 000 – 10 000 rukoili pelastusrukouksen yksinkertaisen evankeliumin sanoman jälkeen. Jumala yksin tietää kuinka moni uudestisyntyi, mutta vaikutus oli suuri. Päätösjuhlassa oli koolla yli kymmenen tuhatta ihmistä ja kymmenkunta hallituksen virkamiestä. Myös alueen seremoniallinen hal-

litsija, Bastarin kuningas sekä kaupunginjohtaja. Kuningas piti tervehdyspuheen ja Selkoma sai häneltä diplomin kiitoksena rauhaa rakentavasta toiminnasta. Vanhaa maharaja-sukua edustava kuningas kutsui suomalaisryhmän myös palatsiinsa aamupalalle.

Pelastussanomien ja uskoontulokutsun jälkeen rukoulimme sairasten puolesta. Kymmeniä ihmisiä tuli todistamaan Jumalan ihmeitekevää voimasta. Oli liikuttavaa nähdä kuinka elävä Jeesus Kristus vahvisti sanansa parantaen sairaita.

Ensimmäisenä iltana menin uskoontulokutsun jälkeen lavan eteen ja rukoulin henkilökohtaisesti satojen ja taas satojen ihmisten puolesta, jotka tungeksivat ympärilläni ja tahtoivat saada siunauksen. Muina iltoina ru-

koulin yleisesti sairasten puolesta lavalta. Erilaisia vaimoja ja sairauksia parani ja saimme kuulla todistuksia lavalla mm, kuinka kasvaimia hävisi, kuuro korva sai kuulonsa ja halvaantunut käsi sai toimintakykynsä takaisin Jeesuksen parantavan voiman kosketuksesta. Käsiä ja jalkoja parani ja monia erilaisia kipuja selästä ja raajoista hävisi Jumalan voiman kosketuksesta.

Evankelioimiskampanja oli järjestetty aivan kaupungin keskustaan suurelle aukiolle ja oli järjestäjien mukaan kaupungin historian ensimmäinen suurempi kristillinen ulkoilmatapahtuma.

MARKO SELKOMAA

Baltian juutalaistyön uutiskirje

Oikein hyvää ja siunattua alkanutta uutta vuotta 2013 kaikille työmme ystäville ja tukijoille! Lämpimät kiitoksemme teille jokaiselle kuluneesta vuodesta, jolloin työmme eteni Herran elopellolla välillä pitkilläkin harppauksilla.

Kaksi vuotta sitten alkamamme yhteistyö ruotsalaisen hyväntekeväisyysjärjestön kanssa on ollut varsin hedelmällistä käytännön avustusta. Jouluksi saimme jälleen teidän avullanne rekkalastillisen, noin 100 m3 näkkileipää ja hapankorppuja jaettavaksi Latviassa. Erityiskiitos jälleen eräälle nuorelle miehelle, joka uskollisesti jälleen takasi runsaalla lahjoituksellaan sen, että leipäkuorma saatiin lähtemään.

Uusi vuosi on siis alkanut haasteellisenä ja edessämme on varmasti mielenkiintoinen ja haastava työjakso. Päällimmäisenä ja suurimpana haasteena tällä hetkellä on Jesaja 53 - kirjaprojektimme, yhteistyössä kirjan kirjoittajan johtajan Mitch Glaserin ja Chosen People Ministryn kanssa. Kirja on saavuttanut erittäin hyvän

vastaanoton. Kuten aiemmin mainitsimme ajatuksemme oli alun alkaen painattaa venäjänkielistä Jesaja 53 selityksin kirjaa vain Latvian ja muun Baltian tarpeisiin, mutta lisätilauksia tulikin loppuvuoden aikana jatkuvasti eri puolilta venäjänkielistä maailmaa.

Tarvitaan henkilöitä, joilla on halu ja into tarttua haasteisiin ja nähdä kuinka mahdolliset asiat muuttuvat Herran avulla mahdollisiksi. - Meille itsellemme ainakin on täysin selvä asia, että Herra on tämän koko Jesaja 53 - kirjaprojektin takana, koska meillä ei olisi ollut itsellämme taloudellisesti mitään mahdollisuuksia, eikä rohkeutta lähteä näin laajaan levikkiin kirjan suhteen.

Tänään juuri lähemmäksi venäjänkielistä kirjoja Ruotsiin, lisäksi kirjoja on pyydetty toimittamaan myös Saksaan, niin paljon kuin pystymme niitä tällä hetkellä toimittamaan.

Aivan lähiaikoina tarkoituksemme on painattaa venäjänkielistä kirjoja Ukrainassa, aluksi noin 2000 kappaletta paikallista tarvetta varten. Kirjat on tarkoitus

jakaa tämän kevään aikana Ukrainassa pidettävissä aktioissa sekä muualla paikallistyydessä jaettavaksi.

Sastamalan Sar Shalom - konferenssiin on aikaa enää vain kaksi kuukautta. Konferenssin puhujavieraana on Jesaja 53 - kirjan kirjoittaja ja CPM:n USA:n johtaja tohtori Mitch Glaser. Tarkempi ohjelma on ladattavissa netissä aivan lähiaikoina osoitteissa: <http://cpm-finland.info/> ja <http://viabaltica.ws/via/>

Toivomme sydämestämme, että teistä jokainen voisi osallistua konferenssiin ja olla osa valtavaa Herran suunnitelmaa, jossa juutalaiset ja pakanat yhdessä palvelevat ja ylistävät Israelin Pyhää, Rauhan Ruhtinasta, Herrojen Herraa, Messiasta, joka on tullut ja tuleva on. Erottava väliseinä on purettu Golgatalla. Meidän tehtävämme on julistaa heille evankeliumia, että he voisivat sanoa: siunattu olkoon Hän joka tulee...

Baruch Ha ba besem Adonai!

TOIVO MÄKI

Olimme myrskyssä!

Erkki Rajala on syntynyt Uraisissa, Suomessa. Jo 17-vuotiaana hän lähti maailmalle Ruotsin kautta Norjaan ja sieltä merille. - Meinin naimisiin Seijan kanssa vuonna 1957 ja asuimme Ruotsissa jonkun aikaa ennen kuin muutimme siirtolaisiksi Australiaan. Kuuden vuoden jälkeen muutimme Amerikkaan. Olemme asuneet täällä Floridassa vuodesta 1972 lähtien. Kotikirkko on hengellinen kotimme, jossa olen diakoonina. Meillä on kaksi lasta ja neljä lastenlasta ja yksi lapsi jo neljännessä polvessa. Olen tehnyt kuusi matkaa Papua Uudelle Ginealle; avustanut paikallisia työntekijöitä viemään ilosanomaa Jeesuksesta toisille saarille.

Tulin Australiaan kunnostamaan venettä, jonka olin ostanut marraskuun 9. päivänä 2011 lähetystyötä varten. Tämä vene oli ollut telakalla melkein vuoden, joten siinä oli enemmän kunnostamista kuin olin odottanut. Minulla oli apunani Tapani Tuomela, joka oli aikoinaan rakentanut kuitulasi-

veneitä Suomessa. Vanhempi veljenikin tuli Ruotsista auttamaan kunnostustöissä. Kahden kuukauden kuluttua saimme veneen veteen, ja menimme Wellington Pointiin. Olin ilmoittanut Brisbane seurakunnalle, että vien vaatteita myös Papua Uudelle Ginealle.

Lähdimme purjehtimaan pohjoista kohti maaliskuun 22. päivänä. Lähtiessämme oli jo tuulista, mutta yön tultua se yltyi myrskyksi. Yritettiin päästää Frase-saaren ulkopuolelle, mutta sitten oikean puoleisen moottorin vaihdelaatikko meni rikki,

saaren välistä, mikä on vaarallisin paikka Australian itärannikolla.

Otin tarkat lukemat suunnistus-instrumentista ja niin lähdimme pyöriä laineita päin, kohti rantaa. Olimme myrskyssä! Ja sitten tuli se jättiläislaine, mikä nosti veneemme nopealla liikkeellä, heittäen minut ruorista kolmen metrin päähän selälle. Satutin lonkkani aika pahasti. Jouduin syömään kipulääkkeitä, että pystyin nukkumaan. Samaa aikaan oli veljeni mennyt etukannelle. Olimme edellisenä päivänä laittaneet turvaköyden, mistä voi pitää kiinni tarpeen tullen. Veljeni pitäessä köydestä kiinni, iso laine pyyhkäisi hänet mereen. Vain kolmella sormella hän sai pidettyä kiinni köydestä. Siinä hän kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Jos lasket irti niin sinä kuolet." Seuraava iso laine heitti

hänet takaisin veneen kannelle. Veljeni uskoo, että se oli Jumalan enkeli. Jouduimme aikamoiseen vastatuuleen ennen saaria, mutta pääsimme perille. Saimme antaa vaatepakkauksia ja sain näyttää yhden filmin vielä ensimmäisenä iltana, väsymyksestä huolimatta. Lepäsimme pari päivää, jonka jälkeen jatkoimme matkaa "Ala-taun" nimiseen paikkaan. Täällä lähän on Genet Harrin perhe. Saavuttuamme tänne sain kuulla, että sadekausi jatkuu vielä kolme kuukautta. Veneelleni löytyi ostaja ja minä pääsin lähtemään kotiin. Olinkin jo ollut pois Floridasta puoli vuotta. Nyt rukoulen taivaallista Isää, että voisin olla Hänen tahdossaan sielujen kalastajana. Siunaavat terveiset Todistaja-lehden lukijoille.

ERKKI RAJALA

Update from Mexico

You must have been wondering and waiting to hear from Mexico and Sinikka. Yes, I am well and God's work continues. I have been serving the Lord for over 50 years in Mexico. Now at a ripe age of 83, I seem to be slowing down a bit and forgetting things here and there, now and then. I thank God for allowing me to continue spreading His Word for so long.

The main focus of the Light of Life Bible courses is now directed to the prisons in Florida working along with Dan and Marilyn Nase. After studying these courses, personally taken to the prisoners by Dan and Marilyn, then corrected by me, they are awarded with their very own Bible. Praise God, for His Word continues to reach even those we could consider unreachable. "And this gospel of the kingdom will be proclaimed throughout the whole world as a testimony to all nations, and then the end will come." (Matt. 24:14)

Thank you so much for all your support throughout these years. May our Lord and Saviour richly bless you. Praise the Lord for His great Love and Salvation!

SINIKKA DOHERTY

emmeä voineet käyttää sitä olenkaan. Vauhti putosi kahteen solmuun. Katsoin miehistöön, joka odotti mitä minä tuumaan. Sanoin Tapanille ja Mikko-veljeleni, että nyt käännytään ympäri ja mennään Frase-saaren ja pää-

Jäähyväiset hyvälle ystävälle

Vuosi 2012 on kuin hyvä ystävä josta täytyy erota. Onhan se voinut olla jollekin kamala mörkö. On saatu kokea monenlaista. On ihmisiä, jotka ovat tyytyväisiä saadessaan vaihtaa maisemia uuteen vuoteen, jos nyt näistä vuoden vaihtumisista on mitään merkitystä ihmisen elämän koettelemuksiin, vastoinkäymisiin, taikka miellyttäviin kokemuksiin. Jokainen kokee ajan vaihtumisen omalla tavallaan. Ajan laskeminen ja vuosilukujen kirjaamiseen on kuitenkin oma syynsä. Kristus syntyi maailmaan Jumalan määräämällä ajalla ja siitä me laskemme vuodet ja niin tekee valtaosa maailman ihmisistä. Kun tässä muistelee mennyttä elämää ja vuosia, on siellä valoisia, onnellisia vuosia, mutta on joukossa myös myrskyisiä, kurjia vuosia. Räntää ja lumisohjoa on saanut rämpiä jalat märkänä, kuumeessa ja väsyneenä ja joskus eksyksissä ja epätoivossa, tuiskun ja sateen pieksäessä kasvoja. Tällaisten kokemusten jälkeen kun pääsee uudistuksen kuumaan lölyyn, saa kokea puhtauden ja anteeksiantamisen, niin kuin Daavid muinoin.

Kyllähän niitä on ihmisiä, jotka ovat onnistuneet vaeltamaan koko uskonelämänsä virheettömästi. Puheistakin kuulua läpi kiitollisuus onnistuneesta uskonvaelluksesta.

Saamme nyt tutustua vuoteen 2013. Minkälainen on tämä nuori tulokas, mitä sillä on laukussa? Jumala on viisautessaan katkenyt sen meiltä. Kun on sumuista ja hämärää, on meidän kuitenkin otettava askeleita uskossa. Jos liukastumme, niin on noustava uudestaan. Jumalan armo on suuri. Hänen kädessään on luottavaista tehdä matkaa. Hyvä muistaa sekin, ettei hän meitä jätä vaan vie perille asti. Kiitos Herralle.

RS

Ylistyskoulu osa 16

Palvonnan ydin – sydän

On tärkeää, että opimme ilmaiseen rakkauteemme Jumalaan ja Jeesukseen koko olemuksellamme, niin kuin olemme todenneet useasti näissä kirjoituksissa. Psalmien kirja päättyy sanoihin: *”Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa! Halleluja!”* (Ps. 150:6) Psalmissa 103:1 Daavid huudahtaa: *”Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.”* Jumalan täydellinen tahto on että koko olemuksemme - henki, sielu ja ruumis ovat mukana hänen ylistyksessään.

Silti, kun ajatlemme näitä asioita, meidän täytyy myös pysähtyä katselemaan sydäntämme, meidän syvintä olemustamme. Korkein ja suurin käsky laissa on Jeesuksen omien sanojen mukaan: *”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi, kaikella voimallasi ja kaikella ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”* (Luuk. 10:27).

Meidän tulee rakastaa Jumalaa sielulla, voimalla ja ymmärryksellä, mutta aivan ensimmäisenä asiana mainitaan sydän, ja tämä ei ole sattumaa. Rakasta Jumalaa, rakasta Jeesusta kaikesta sydäimestäsi, tai

niin kuin Matt. 22:37 kuvailee, koko sydämeilläsi.

Miksi juuri sydän? Meidän fyysinen, luonnollinen sydämemme on elämämme lähde. Kun yksi seurakuntalaisista täällä Lake Worthissa kävi läpi sydänleikkauksen, lääkäri antoi hyvän lupauksen: *”Tämä sydän toimii nyt loppuelämäsi!”* On hyvä kun sydänlääkärillä on ammattitaidon lisäksi myös huumoria. Tosiasia kuitenkin on, että hetkenä, kun sydän ei enää lyö, veri ei enää kierrä ruumiissamme, ja se tietää varmaa kuolemaa. Samalla tavoin hengellinen sydämemme, meidän sisimpämme, henkemme, on se, joka antaa meille hengellistä elämää. Jos siellä ei ole asiat kunnossa, elämme jatkuvassa hengellisessä puutetilassa ja onnumme monella tapaa. Tämän vuoksi Sananlaskuissa meille annetaan elintärkeä ohje, jonka usein opetamme nuoremmille. Yhtä hyvin se on meille kaikille: *”Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee”* (San. 4:23).

Raamattu puhuu sydäimestä monella tapaa, sen puhtaudesta, vilpittömyydestä, aitoudesta, rakkaudesta jne. Raamattu puhuu myös sydäimestä negatiiviseen ja varoitavaan sävyyn, ja rästä löydämme esimerkin Matteuksen 15. luvussa. Jeesuk-

sen luokse tuli Jerusalemissa fariseuksia ja kirjanoppineita, jotka esittivät hänelle kysymyksen: *”Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Hehän eivät pese käsiään, kun rupeavat syömään.”* Jeesus vastasi heille, muistuttaen heitä siitä, että he rikkovat Jumalan käskyjä perinteiden tähden, joita Jumala ei koskaan ollut käskennyt ihmisten toteuttaa. Voimakkaan nuhtelun jälkeen, Jeesus sanoo päätteeksi seuraavat, suorat sanat: *”Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä ennustanut sanoessaan: ”Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta. Turhaan se palvelee minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä”* (Matt. 15:7-9).

Sana ”palvelee”, jota tässä käyterään, on kreikan kielellä sebo – joka parhaiten ja useimmiten käännetään ”palvoo, kunnioittaa”. Fariseuksilla ja kirjanoppineilla oli suuri ongelma. He osasivat kyllä palvoo ja palvella Jumalaa tavalla, joka näytti hyvältä ulospäin (ihmisten silmissä), mutta sydän oli silti kaukana, kaukana Jumalasta. Meidän on myös hyvä aina aika ajoittain pysähtyä tämän vakavan ajatuksen eteen: Onko sydämeni lähellä Jumalaa, vai onko se kaukana? Voimme laulaa Jumalan ylistystä, kohottaa kätemme, rukoilla, jne.,

mutta sydän saattaa silti olla kaukana kaikkea tätä hyvää tehdessämme. Jos näin on, meidän palvontamme on turhaa!

Jumala kaipaa kiitostamme, ylistystämme ja palvontaamme. Hän kaipaa, että ilmaiseimme kaikin tavoin hänen suuruutensa, ihanuutensa ja voimansa. Mutta mikään ei kosketa häntä niin kuin sydän, joka on todella rakastunut häneen ja omistautunut hänelle.

”Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että hän voimakkaasti auttaisi niitä, jotka ehyellä sydämellä antautuvat hänelle” (2 Aik. 16:9a). Tällaisia sydämiä hän edelleen etsii. Olkoon sinun ja minun sydämeni tämän kaltainen!

PETRI KOSONEN

Suomalaiset, meidän Jerusalemime

Amerikan mantereen suomalaisissa helluntaiseurakunnissa on menossa *”kielistämisprosessi”*. Sitä kautta saavutetaan ja annetaan mahdollisuus niille suomalaisille, jotka eivät puhu enää suomea ja muille *”kielislille”*. On kyse tulevaisuuteen luotavasta seurakunnan eteenpäin viemisestä. Sitä tarvitaan.

Kanadan seurakuntien alueella ei enää tapahdu paljon uutta muuttoliikettä. Täällä Floridassa sitä on. Tuhannet suomalaiset ovat ostaneet asuntoja muutaman vuoden sisällä Palm Beach Countysta. Osa heistä on juuri eläkkeelle jäänyttä osittain kieli- taidotonta väkeä ja joillekin asunnonoston

päätöksen takana on ollut, että paikkakunnalla on suomenkielinen kirkko. Lisäksi USA-suomeksi nettisivut julkaisi viime viikolla tilaston muuttoliikkeestä Suomeen ja Suomesta ja siinä tuli ilmi 15,000- suomalaisen muuttaneen siirtolaiseksi USAan, monet heistä Floridaan.

Päivittäin kohtaan uusia tuntemattomia suomalaisia. Meillä onkin seurakuntana uusi haaste ja mahdollisuus tavoittaa nämä ihmiset. Se täytyykin tapahtua mahdollisimman pian, koska on tutkittu, että parhaiten maahanmuuttaja (olipa hän pakolainen tai vapaasti tullut) voidaan saavuttaa kahden ensimmäisen vuoden aikana, ennen kuin hän tottuu ja etsii uomansa uudessa elinympäristössä. Uudessa maassa ihminen tarvitsee apua, hän on irti juuriltaan. Siinä vaiheessa hän on avoin kaikille uusille vaikutteille. Tässä meillä on mahdollisuus seurakuntina saavuttaa niin suomalaisia kuin muita maahan muuttajia. Tätä kautta Suomessakin monet seurakunnat ovat saaneet uutta väkeä toimintaan ja työ on ollut voimakasta, kunhan vain seurakunnat ovat avanneet ovensa ja nähneet mahdollisuuden.

Yksi kipukohta tämän mantereen suomalaisseurakunnilla on, kuinka me hoidamme jäljellä olevan vanhentuvan suomenkielisen väestön evankelioimisen. Siinä vaiheessa, kun ”kielinen” työ alkaa, joukko jakaantuu kahtia ja nuoret menevät englanninkieliseen toimintaan muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Ennestään jo hiljentynyt suomalaistoiminta hiipuu vielä

lisää.

Hyvin hoidettu suomalaistyö on perusta hyvälle ”kielisel” työlle, ja jos niin ei ole, jäävät molemminpuoleiset siunaukset tulematta ja työ sekä ihmissuhteet kärsivät. Kumpikaan työ ei ole kilpailijoi- ta keskenään vaan toisiaan tukevia. Tässä tarvitaan seurakunnille viisautta hoitaa ensin oma Jerusalemime, suomalaiset, sillä kukaan ”kielinen” seurakunta ei sirä tee. Vai olisiko kukaan kuullut, että joku ”kielinen” olisi opetellut suomenkielen, ja evankelioinut suomalaisia? Eräs 40 vuotta maassa asunut kertoi, että vain yhden kerran nuori ”kielinen” tyttö on pyytänyt häntä kirkkoon. Turha meidän on odottaa, että ”kieliset” lähtisivät suomalaisia evankelioimaan. ”Kieliset” ottavat suomalaiset mielellään mukaan ja suuriin seurakuntiin on helppo mennä ja piiloutua. Meillä suomalaisina ei ole eikä tule niitä voimavaroja mitä valtaväestöllä on.

Haluni on herättää keskustelua ja sirä kautta auttaa suomalaisseurakuntia selviämään muutoksesta. Meidän identiteettimme kannalta on tärkeää, ettei suomalaisuutta pyritä häivyttämään, mikä tapahtuu suomalaisten evankelioimisen vähentymisen ja kirkkojen nimen muutoksen myötä. Ensisijainen vastuu suomalaisella seurakunnalla on suomalaiset.

Mielestäni suomalainen seurakunta tulee säilyä suomalaisena ja kielinen toiminta kielisenä. Silloin on selvät vastualueet ja tavoitteet molemmille eikä kummankaan toiminta kärsi. Kirkkorakennuksis-

sa on paljon hyödyntämätöntä käyttöai- kaa vaikka useammalle seurakunnalle. Molemmilla tulisi olla oma vanhimmisto (pastori myöskin jos mahdollista), jossa tietenkin voi olla jäseniä molemmiin puoliin. Kuitenkin molempien etu on, että henkilöt voivat keskittyä täysin sydämin suomalaisen tai ”kielisen” työn kehittämiseen molempien yhteiseksi eduksi.

Lähtökohta tulee olla molempien työmuotojen menestys yhteisessä seurakunnassa. Tässä tarvitaan tasapuolista huomio- otonnottamista myös talousasioissa.

Asia olisi hyvä ottaa esille suomalaisilla talvipäivillä ja aloittaa tietopankki rehellisesti kokemuksista keräten, hyviä ja huonoja, yhteisen työn ja seurakuntien muutosprosessin läpiviemiseksi. Jokainen paikkakunta on tietenkin omaleimainen, mutta sitä kautta voidaan ottaa hyväksi koetut asiat käyttöön ja välttyä vahingoilta.

Nyt olemme uudessa murrosvaiheessa ja tarvitaan Jumalan antamaa viisautta ja ohjausta hoitaa ikääntyvän suomalaisväestön hengelliset tarpeet. Samalla katse suunnattuna eteenpäin, rohkeasti sielujen voittamiseksi kaikista seurakuntien alueitten kieliryhmistä. Tämä on meidän suomalaisten Jerusalemime. Parempaa on edessä. Täällä vieraalla maalla meillä on syytä olla ylpeitä suomalaisuudestamme! Pidetään siniristilippu korkealla! Teitä kaikkia siunaten, yhteistyöterveisin, nähdään talvipäivillä.

JUHANI WAARNA

WAARNA@GMAIL.COM (561) 319-4333

SEURAKUNTATAPAHTUMIA

Monet paikkakuntalaiset, mukaanluettuina Manorin asukkaat, osallistuivat kirkkotilaisuuteen, missä laulettiin joululauluja sekä englannin- että suomen kielellä.

Joulujuhla Eckvillissä

Eckville Manor House Chapel täyttyi ihanista jouluisista äänistä Calgaryn suomalaisen seurakunnan järjestämässä kaksikielisessä tilaisuudessa; joulumusiikin, rukouksen ja tarjoilun merkeissä. "Tämän kaltaisessa maassa kuin Kanada, on tärkeää pitää yllä perinteitä, etenkin vanhempaa sukupolvea ajatellen," sanoi Anna-Liisa Raatikainen, joka järjestää Eckvillen suomenkielisen kirkon tilaisuudet neljä kertaa vuodessa.

Palaute näistä tilaisuuksista on ollut positiivista, ja monet toivoisivat enemmän näitä tilaisuuksia. Mutta matkan pituuden tähden, ei Anna-Liisa voi tulla niin usein kuin monet haluaisivat. Kuitenkin, hän sanoi, että suomalaisia tilaisuuksia tullaan pitämään niin kauan kuin niitä toivotaan.

Maira Moos tulee tilaisuuksiin, koska ne ovat ainoa paikka missä hän voi kuulla suomen kieltä. Hän oli 13-vuoden ikäinen, kun hänen perheensä muutti Kanadaan. Hän lukee ja kirjoittaa vielä suomen kieltä. "Sitä en haluaisi menettää," sanoo Maira.

Juhlan viimeinen laulu laulettiin suomeksi, ja monet yhtyivät siihen. "Voi huomata kuinka muutamat silmät sujettuina kuuntelivat suomenkielellä laulettua laulua," sanoi Anna-Liisa Raatikainen.

ALEISHA BOSCH TEKSTI/KUVA
ECKVILLE ECHO
SUOMENNOS AT

Haluan kiittää kaikkia pioneereja, erityisesti Pentti Laitista ja Onni Toivasta tässä tärkeässä tehtävässä. A.L.R.

Kiitos avaa oven suurempaan

Kiitollisuus on Jumalan rakkauteen osallistumista. Kiitollinen mieli oli aiheena Vancouverin Bethel-Kotikirkon naisten rukousaamiaisella, miesten ollessa samanaikaisesti kokoontuneena omassa joukossaan 'Rukous'-aiheen ympärillä.

Yksi päivän puhujista oli **Annika Huttunen**, joka kysyi naisilta: "Oletko onnellinen?" Länsimaiden asukkaat ovat rikkaita, kun vertaa yli puoleen muuhun maailmaan. On ruokaa, on asunto ja vaatteita ja ystäviä, ehkä lapsia, perhettä, koulutusta ja on usko. Mutta kiitollisuus usein unohtuu arjen ja kiireiden keskellä. Tuntuu, että elämä on hätätila.

Annika muistutti kuulijoita, että "elämä ei ole hätätila". Jokaisesta hetkestä pitäisi nauttia ja olla kiitollinen, silloinkin kun ei ole kiitollinen mieli tai tuntuu, ettei ole mitään aiheita kiittää. Kirjassaan, "One Thousand Gifts", kirjailija Ann Voskamp kertoo ymmärtäneensä, että jokainen hetki on lahja. Hän keräsi listaa tuhannesta kiitosaiheesta jokapäiväisestä elämästään. Tämä kuuden lapsen äiti otti vastaan haasteen löytää iloa arjen keskellä. Elämässä ei ole monia isoja tapahtumia, mutta arkea riittää. Jokaisesta pienestäkin asiasta voi kiittää: tuoreen leivän tuoksusta, hyvästä kirjasta, syksyn ihanista väreistä, lasten naurusta, uudesta takista jne.

Jos on vain ylipäänsä kiitollinen kaikesta, niin ei ole oikeastaan syvästi kiitollinen mistään. Kaikki onnelliset ihmiset eivät ole kiitollisia; mutta kiitolliset ihmiset ovat onnellisia. – Ann Voskamp

Annika Huttunen

Anne Tuppurainen

Toinen päivän puhujista oli **Anne Tuppurainen**, joka puhui Luukkaan evankeliumin 17. luvusta, muistuttaen kuinka helposti unohtuva asia kiitollisuus onkaan. Kymmenestä spitaalisesta vain yksi tuli Jeesusta kiittämään. Parantumisen lahja kainalossaan muut yhdeksän menivät, mutta yksi sai kokea vielä suuremman lahjan, pelastuksen lahjan joka oli tarjolla Jeesuksen luona. Naiset pohtivat yhdessä kuinka kiitollisen sydämen tilaan voi päästä: 1. Kiitollisuutta pitää tavoitella. Jumalan Sana kehottaa kiittämään. 2. Olosuhteiden ei tule antaa lannistaa. Silas ja Pietari kiittivät Jumalaa

ylistyslauluin vankilassakin. 3. Kiitollisuutta tulee kylvää ympärille. Tunteet tarttuvat! Kiitollisten ihmisten lähellä kiitollisuus kasvaa itsessään. 4. Pidä kiitollisuuspäiväkirjaa. Kiitollisuuden mukana kasvaa myös ilo, rauha ja rakkaus. Onnellisia, kiitollisia sisaria ja veljiä, jotka pysähtyvät kiireen keskellä iloitsemaan, niitä tämä maailma tarvitsee enemmän. Ole sinä yksi heistä!

ANNIKA HUTTUNEN JA ANNE TUPPURAINEN

Uusi levy

Beverly Laakso on tehnyt äänitteen "Sinua varten", jossa on kauniilla äänellä laulettuja ihania lauluja. Pyysin häntä kertomaan hieman itsestään ja millä tavalla musiikki ja laulaminen ovat vaikuttaneet hänen elämäänsä.

Synnyin kristittyyn kotiin ja annoin sydämeni Herralle kahdeksan-vuotiaana. Minulla oli onni omistaa hyviä ystäviä seurakunnassa, enkä koskaan mennyt syvälle maailmaan. Se oli Jumalan armo mikä suojeli. Sen olen vasta nyt tullut käsittämään. En kuitenkaan selviytynyt ilman kamppailua kiusauksia vastaan. Kävin pyhäkoulussa ja nuorten ryhmässä.

Musiikki on ollut erittäin suuri osa elämääni. Olen laulanut lapsesta asti. CD insertti esittää kuvan, missä laulan aivan ensimmäistä soololaulua noin 5-6-vuotiaana Sault Ste. Mariessa. Seurakunnassa olen aina ollut mukana laulamassa ja pianistina. Menin naimisiin miehen kanssa, joka myös rakasti musiikkia. Hän on aina kannustanut minua laulamaan ja soittamaan. Mieheni Mark soittaa trumpettia. Tietenkin lapsemme saivat kuulla paljon hyvää musiikkia (myös klasista). Molemmat pojat ovat ottaneet soittotunteja ja voivat näin käyttää lahjojaan Jumalan palvelemiseen. Se on todellinen siunaus! Olen iloinen, että he ovat mukana tässä äänitteessä.

Tarkoitukseni on, että tätä CD:tä käytetään evankelioimiseen. Haluaisin niin mielelläni kuulla, että joku on löytänyt Herran, uudistunut, saanut uutta voimaa tai jopa parantunut tämän CD:n kautta. Tähän astinen myynti on ylittänyt odotukseni ja palaute on ollut uskomattoman hyvää! Kaikesta tästä olen hyvin kiitollinen.

OA

Voit tilata CD:n osoitteesta:

Finnish Church
843 Paris St., Sudbury, ON P3E 3C5
705.522.2164

Home or Hotel?

When you think of church, or the word congregation, what comes to mind? Perhaps a picture of a building materializes in your mind's eye, or a sanctuary full of people attending a church service. Maybe the sound of worship music fills your heart and you visualize people worshipping God. Or perhaps the sound of children playing and laughing, and attending kids' church comes into your thoughts. These are all wonderful things and part of church life, but church is more than that. When you peel away all the facilities, programs, meetings, and music, what does church really mean to you at its' core?

God's Word teaches us that the church is the body of Jesus Christ; that it is ruled by and belongs to Him entirely. The Bible tells us that the church is the bride of Christ, and Jesus is the bridegroom. It's a very intimate relationship. We, as members of his church, are like the members of His body. We are working in accordance with God's will to further the work of His Kingdom here on earth. But what does this actually look like in practice? When we look back in history, we see that some churches have gone terribly wrong. Why is that? Perhaps we lose sight of what church really is.

When we look at the early church in the book of Acts 2:45-47 and 4:32-35

we read that they sold their possessions and goods, and gave to everyone who was in need. They met and ate together every day with glad and sincere hearts, they gave thanks and praise to the Lord. They enjoyed the favour of all the people. The word tells us they were one in heart and mind. They didn't claim their possessions as their own but shared everything, and there was no one in need among them, and the grace of God was heavily upon them. This is a very radical approach to church life.

You see, a church is more than just a gathering of people, worshipping and serving God. It's a community. A family connected through Jesus Christ, that love, and care not only for one another but also the people outside of church. It's a place where everyone belongs and has a place, where the broken and weary can come to find restoration and rest. Studies have shown that one of the longings of people's hearts is finding a place, a community, where they can sincerely belong; not a place where they are judged, but a place where they are encouraged and loved. They hear the truth of God's Word.

It all boils down to how each of us as individuals views and treats the church and the people who are there. Do we see church as just a place we attend Sundays, sit in the pews, get a bit of a spiritual boost in our Christian walk for the week, and then go about the rest of our week without thinking of our church?

Do we treat our church like a hotel where we come to stay, be served, get rest, use the resources like the soap, the hot tub, and room service? Then when we finish our stay, we pay our bill on the way out and talk about how nice the visit was. Or do we treat our church like a home? Is it a place where we serve each other out of love, laboring together, doing chores, sharing our things with other family members and taking care of each other? It is very crucial how we view and treat our church and how we respond to our church because it is directly linked with how we live our Christian lives. Are you looking at church from God's perspective? Are you living Kingdom minded? Are you a hotel goer or a home maker? As Christians these are important questions to ask yourself. Ask God to speak into your life about them.

JARNO KARJANLAHTI

Vuoden vaihtuessa

*Vaihtuu jälleen vuosi uuteen,
vanha vaipuu ikuisuuteen.
Taakse jäävät murheet surut,
joista huolta kannettiin.
Myöskin ilot, onnen murut,
joita meille annettiin.*

*Menneen vuoden synnit erheet,
takaisin et niitä saa.
Mutta se on suurta, että virheet
kaikki anteeks' annetaan
jos vain nöyryyt ristin juureen
niitä anteeks' anomaan.
Turvata saat armoon suureen,
alkaa saat taas uudestaan.*

*Vuosi uusi edessämme
mitä tuonee tullessaan
salattu se meiltä on.
Kohtaammeko onnen päivät
taikka ajat ahdingon.
Herran kanssa kulkekaamme
neuvojansa totellen,
silloin myöskin ahdingoista
selviämme voittaen.
Turvatkaamme Herran käteen
askeleitaan seuraten,
silloin vuoden alkaneenkin
päättää saamme kiittäen.*

Hilkka Koivistoinen

Kymmenen lapsen kanssa Kanadaan

JATKOA SIVULTA 4

tuli lattiasta läpi, poikien juostessa yläkerrassa. Entisen puuhellan putken reiät oli peitetty vain tinalautasella. Silloin täti lähti. Se oli vaikea vuosi perheellemme. Samana vuonna Lauri ja vanhin tytär sairastivat keltatauti. Ritva oli sairaalassa parikin kertaa ja oli kerran pois ruumiistaan. Sen lisäksi, samoihin aikoihin, tuli lapsiin sikotauti. Oli lohdullista, kun perhe sai kutsun käydä seitsemän kilometrin päässä sijaitsevassa, pienessä helluntaiseurakunnassa kuuntelemassa Jumalan Sanaa.

Elma sai onneksi levätä ne kuukaudet sairaalassa ja samalla oppia englantia. Auto saatiin ostettua ja niin päästiin joskus Torontoon asti, suomalaisen seurakuntaan. Viiden vuoden päästä saatiin Kanadan kansalaisuus ja Lauri sai kirvesmiehen töitä Torontosta. Lapset kasvoivat. Saatiinkin ostetuksi

oma talo Blackstockin kylästä. Perheeseen tuli vielä Paul poika vuonna 1965; siis nyt seitsemän poikaa ja neljä tyttöä. Kuri oli aika tiukka lapsilla. Yksi kerrallaan he lähtivät maailmalle. Ritva sai paikan Torontosta, Pirkko sai kutsun tulla Sudburyyn töihin ja Aino sai myös työpaikan sieltä. Toivokin tuli Sudburyyn jatkamaan koulua. Viimeiseksi tuli Lauri ja koti ostettiin. Siihen jäivät vanhemmat, kun lapset lensivät halki Kanadan maata. Perhettä riittää Kanadan itä-rannikolta aivan länsi-rannikolle saakka, 10 lasta, 19 lastenlasta ja 14 lastenlastenlasta.

Elma tuumaa, että saa olla todella kiitollinen taivaan Isälle, kun on saanut tulla Kanadaan. Tämä on ollut hyvä maa. Isä Lauri muutti taivaan kotiin syyskuun 16. päivänä vuonna 2005. Elma juhli 91-vuotis päivänsä helmikuun 27. 2012.

AINO LAAMANEN

Viisauden sana palsta

"Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon."
Jer. 29:11

Perhepalsta

Daniel Antero Korpelan ja Johanna Maria Liimataisen häät vietettiin Ristiinassa, Suomessa, joulukuun 8. päivänä, 2012.

YHTEYSHENKILÖ INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
53 Shamrock Ave.
South Porcupine ON
P0N 1H0
705.235.9523
aviisi2000@yahoo.ca

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe
0445552506

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkaila on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
Pastorit: Finnish: **Sam Tuokkola** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9818
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. http://siion.blogspot.com
Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
To • **Sana ja rukous** klo 19.00
Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Anna Annala
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi2000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C3W1

Puh & Fax: 705-2538383 Sähköposti: finchurch@gmail.com
Pastori Veli-Matti Suoperä 705-5423945 www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin

Klo 10:00 am English Worship service
Nursery & Kids church

Klo 11:30 am Aamukokous
Keskiviikkoisin Klo 7pm Sana & Rukous
Torstaisin Klo 7pm Times of refreshing

Puhelinhartaus numerosta 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978-343-9659
Rukoukskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Johtava pastori **Petri Kosonen**
(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**
(863) 414-0936

Pastori-evankelista **Juhani Waarna** (561) 319-4333
Puh/fax kirkolle: (561) 318-6114

Puhelinsana 24 h: (561) 629-7486 Sähköposti:
info@kotikirkko.us Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am English Worship Service
klo 6:00 pm Iltakirkko
Ti klo 1:00 pm Keidashetki
Ke klo 7:00 pm Prayer Meeting
klo 7:00 pm Youth
To klo 7:00 pm Sanan ja rukouksen ilta
Su klo 9:00 am Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"
asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (647) 784-0854
Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivärukoushetki 11:00
To * Sana ja Rukous 19:30
Pe * Nuorisoiita / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

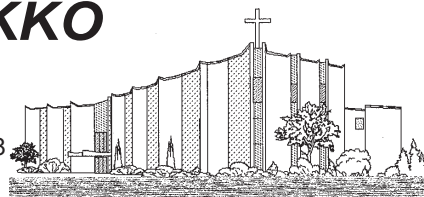
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen** 604.620.6108
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm
Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@shaw.ca • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Pekka Perho** (807) 472-5660
Nuorisopastori **Rob Freeman** (807) 707-0985

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 11:45 Family Celebration & Kids Church
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 8:00 pm Highway Youth
Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

NÄKY

“Herra vastasi minulle näillä sanoilla: ‘Kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessakin lukea.’”
(Hab. 2:2)

TALVIPÄIVÄT20

HELMIKUU 21-24 † 13
LAKE WORTH, FL

Tervetuloa Pohjois-Amerikan suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteisille Talvipäiville! Ohjelma alkaa torstaina, 21. helmikuuta, 7 pm ja päättyy upeaan musiikkijuhlaan sunnuntaina, 24. helmikuuta, 6 pm. Puhujina ja musiikkivastuussa kentän omat työntekijät ja musiikkivoimat, Marko Selkomaa viimeistä kertaa ennen Suomeen muuttoa ja lauluryhmä Hymnos Irene Ahosen johdolla (musiikkijuhlissa). Tervetuloa virvoittumaan ja etsimään tuoretta näkyä Jumalalta!

YLEINEN INFO

KONFERENSSI-ISÄNTÄ:

Pastori Petri Kosonen

Puh. (561) 252-5355

pmkosonen@gmail.com

MAJOITUSTIEDUSTELUT:

Antti Rahko

Puh. (561) 317-4664

rahko@comcast.com

SUOMALAISTYÖN EVANKELISTA-PASTORI:

Juhani Waarna • Puh. (561) 319-4333 • waarna@gmail.com

Kotikirkko
LAKE WORTH, FL

1510 High Ridge Road, Lake Worth, FL 33461 † (561) 318-6114

KOTISIVU: www.kotikirkko.com † FACEBOOK: www.facebook.com/kotikirkko

Todistaja

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta \$35.00

USA \$40.00

Muut maat \$45.00 Euroina 40
(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Uusi ☐
Jatkan ☐
Lahja ☐

_____ 2013

Liitä mukaan sekki tai
money order nimellä
**Mission Press
Society**

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8

E-MAIL:
editor@todistaja.com

Katso, milloin tilauksesi päättyy. Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101 (12-13), tilaus päättyy Joulukuun 2013.

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00 ☐ \$100.00 ☐ \$250.00 ☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

Jerusalem, Israel

Holiness & Wilderness

in Leviticus & the Prophetic Readings

JULY 7-28, 2013

Registration is now open for this unique study program accredited by universities worldwide. Learn from an excellent team of Jewish and Christian professors, visit the sites and hear the Voice in the sounds of the Holy Land! Limited scholarships are available.

*Jewish studies
for Christians*

SINCE 1983

*Applications
accepted
until*

**February 28,
2013**

Bat Kol Institute
P.O. Box 8030
Jerusalem 91080
T: 972(0)525 578 404
F: 972 2 650 7661
admin@batkol.info

For more information see www.batkol.info